

staters uafhængighed og udvikling, men resolutionsforslaget om dette emne, fremlagt af 25 stater kom ikke til afgørelse.

En plan om uddannelsen i Afrika blev vedtaget i maj 1961 på en konference af afrikanske stater i Addis Ababa, og Det økonomiske og sociale Råd har henledt generalforsamlingens opmærksomhed herpå.

28 (e) Det økonomiske og sociale råd anbefalede i en resolution vedtaget på dets 32. møde et forslag om anvendelse af overskudslagre af levnedsmidler til sultende befolkninger. Dette var udarbejdet af generaldirektøren for FAO. I forbindelse hermed er der udarbejdet en rapport om FNs medvirken ved anvendelsen af fødevarerholdninger som middel til økonomisk udvikling. Denne rapport er udarbejdet af FNs generalsekretær. Forslaget fra FAO gik ud på at oprette en fond som en midlertidig foranstaltning imod hungersnød og som et bidrag til økonomisk udvikling af udviklingslandene.

31) I henhold til generalforsamlingens resolution af 1958, hvorved Specialfonden oprettedes, skal Det økonomiske og sociale Råd oversende styrelsesudvalgets beretninger om fonden med sine bemærkninger til generalforsamlingen.

32) Det økonomiske og sociale Råd gennemgår i sine årsrapporter til generalforsamlingen det regulære og det udvidede program for teknisk bistand og redegør for rådets beslutninger med hensyn til programmerne.

Generalforsamlingen har endvidere den opgave at konfirmere rådets fordeling af midler under det udvidede program til hver af de ni organisationer, som deltager i det udvidede program.

33) Det økonomiske og sociale Råd har på sit 32. møde udtalt sin tilfredshed med forskellige former for bistand, der i overensstemmelse med en af 15. generalforsamling vedtaget resolution af FN er ydet lande, der nylig har fået uafhængighed.

Resolutioner.

1. FNs verdensprogram for fordeling af levnedsmidler.

FAOs råd vedtog i november 1961 forslaget om et multilateralt levnedsmiddelprogram, hvorunder der over en treårig periode kan ydes bistand til et beløb af

100 mill. \$ til imødegåelse af hungersnød og samtidig til befording af den økonomiske udvikling af udviklingslande. Midlerne foreslås tilvejebragt ad frivillig vej og kan bestå i leverancer af levnedsmidler, som det bidragende land har i overskud, kontante beløb og tjenesteydelser. Det var FAO-rådets forudsætning, at generalforsamlingen skulle godkende planen, og at FN skulle medvirke ved dens gennemførelse.

For 2. komité forelagdes et resolutionsudkast, som var udarbejdet af Canada, Danmark og USA, hvortil ved fremsættelsen sluttede sig Cameroun, Liberia, Pakistan, Panama, Peru og noget senere Holland. Forslaget faldt i to dele, hvis hovedindhold var:

1) godkendelse af et fælles FN/FAO-verdensprogram i overensstemmelse med de hovedprincipper, FAO har opstillet,

2) godkendelse af oprettelsen af en intergouvernemental komité bestående af repræsentanter for 20 lande, der enten er medlemmer af FN eller af FAO, og som skal lægge politiske retningslinjer og have indseende med administration og de politiske opgaver, samt af et administrerende organ med referat til generalsekretæren og generaldirektøren; de ti medlemmer af komiteen skal udpeges af FAO og de ti andre af Det økonomiske og sociale Råd under hensyntagen til geografisk repræsentation og bl. a. bidragende og modtagende landes interesser. Valget skal gælde for en indledende periode på 1 år.

3) de nævnte organer skal udarbejde konkrete projekter for anvendelsen af fødevarer som en hjælp til økonomisk og social udvikling og handle i overensstemmelse med Specialfonden.

4) en bidragskonference skal sammenkaldes, hvorunder regeringerne vil blive opfordret til at give tilsagn om ydelser.

5) der udtrykkes håb om, at erfaringerne med anvendelsen af overskudsfødevarerne vil være således, at programmet kan udvides og større vægt lægges på økonomisk og social udvikling.

6) levnedsmiddelhjælpen skal så vidt muligt samordnes med andre former og planer for bistand.

I forslaget indgår som bilag den førnævnte FAO-resolutions første del, indeholdende bl. a. en bestemmelse om, at det